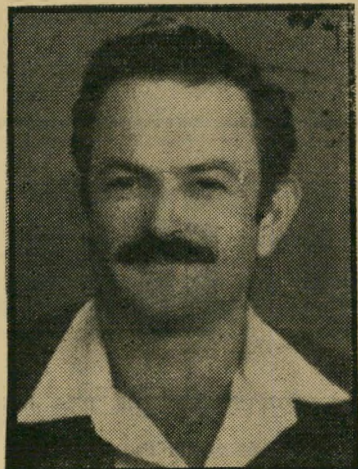

הפרות הקדושות

מישרד-החקלאות שוקל הקמת תעשייה להקמת בשר-בקר מקומי עבור צה"ל, כדי להתגבר על עודפי הבשר המצטברים מדי פעם, כך מסר סמנכ"ל מישרד-החקלאות, איתן ישראל. לדעתו, צריך הישראלי להתרגל לאכול בשר-הודו במקום כבש וחזיר, וזו המדיניות של מישרדו. הנתונים האחרונים של מישרד-החק"ק לאות מראים כי השנה יאכל הישראלי 30 אלף טון בשר-בקר חי מקומי (לפני שהיטה), 25 אלף טון בשר-בקר קפוא, 110 אלף טון פטימים, 35 אלף טון הודיים ועוד 5000 טון בעלי-כנף אחרים. ישראלי ועמיתיו משתדלים להתעלם מקיום ענף בשר-החזיר, ורק לאחר לחצים הם מוכנים להודות כי מגדלים בארץ גם בשר-חזיר, 15 אלף טון, הקרוי ברי" שומי המישרד, "בשר אחר".

הוא מתעלם מכך שניתן להוריד מחירי עופות אלה בחרבה, על חשבון ריווחי ה"סיטונאים והקמעונאים, המכפילים את המחיר שמקבל המגדל. אולם נראה כי כוונתו של ישראלי היא להגן על מגדלי הבקר ולא על מגדלי ה"עופות. מגדלי הבקר מקבלים מחיר מובי"ט של 9.85 לירות הקילו, בעוד כיום המחיר בשוק של בקר חי הוא 9 לירות הקילו (והמחיר לצרכן של קילו בשר טוב עד 40 לירות הקילו). מחירי הבקר ירדו בגלל ירידת מחירי העופות, ושוב רוצה ישראלי להעלות את המחיר לצרכן של הבקר הטרי, במקום לחתוך גם כאן בריווחי התינוך. את הבקר מגדלים בעיקר הקיבוצים והמושבים הוותיקים. ההודיים הם הענף העיקרי של ההיאחזויות ברמת-הגולן, וה"ישראלי מודה כי שכבות גדולות באוכ"ל וסיה מבקשות וצריכות, בשר-כבש. כיום, מחיר קילו כבש לצרכן למעלה מ-35 לירות, כיוון שהוא כבש הגדל בישראל ומחיריו מוגנים. אירגון הנוקדים מונע כימעת יבוא כבשים, ורק לערביי הגדה מתירים יבוא, או מפעם-לפעם לקראת ה"חגים ליבואנים ישראלים. כיום נמכר בשר טלה מובחר קפוא ב-16.5 לירות הקילו לצרכן, מחיר הכולל רווח של כ-5 לירות לממשלה. כדי להגן על איגוד הנוקדים מכריחים את השכבות המרודות לשלם מחיר כפול עבור כבש.

מנכ"ל ישראלי
תאונת בשרים

מישרד-החקלאות התחייב לחקלאים לקנות מדי-שנה 12 אלף טון פטימים במחיר מובטח של 6.65 לירות הקילו, ועוד 40 אלף טון הודיים במחיר מובטח של 7.75 לירות הקילו. מחיר מובטח זה נותן למגדל, לפי תח-שיבי המישרד, הכנסה של 70 לירות ליום עבודה, וכן כסיו כל ההוצאות וה"השקעות. כאשר מחירי השוק גבוהים מן המחיר המובטח, מרוויח המגדל יותר. כיום, המחיר-לצרכן של פטימים טריים הוא עד 14 לירות לקילו - כפליים ממה שמקבל המגדל. המחיר-לצרכן של הודו הוא מעל ל-11 לירות - גם כאן פער תינף של כ-40%.

ישראלי מתנגד להוזלת מחירי הבשר הקפוא המיובא, שניתן כיום להזויל את מחיריו לצרכן ב-5 לירות הקילו, ולמכור קילו בשר נקי ללא עצמות ב-14 לירות לצרכן - לעומת 22 לירות כיום. ישראלי טוען כי הוזלת מחירי הבשר המיובא תוריד את מחירי העופות וההודיים. אולם

עופות - של ההתיישבות החדשה ב"ערבה, בפיתחת-רפיח ובגליל. מישרד-החקלאות השקיע כ-100 מיליון לירות בענפי העופות, וחושש מפגיעה בהם. וכך, כדי להגן על הענפים בשטחים ה"מוחזקים, מוכרח מישרד-החקלאות לל"חום למען העלאת מחירי הבשר לצרכן ופגיעה בשכבות החלשות, הצורכות ב"עיקר בשר קפוא וכבש.

חפש את האשה

דיילת תלם
ניצחון החן

אם כי אביחי פאוזנר מכחיש זאת בכל תוקף, טוענים המקורות המהימנים כי בכל אשמה ז'וה תלם, דיילת-היופי הראשית של "רבולון" בישראל.

כל זמן שיצחק מודעי היה מנכ"ל החברה, היה הכל בסדר גם בינו לבין תלם, וגם בחברה. לפני שיבעה חודשים החליף אביחי פאוזנר את מודעי בתפקיד, כיוון שמודעי היה עסוק מדי ב"כנסת. נראה כי פאוזנר לא הסתדר עם תלם, שכן בימים אלה הוא פורש מתפקידו, וזאת לאחר שמשך כמה שבועות הילכו שמועות כי ז'וה תלם פו"רשת.

פאוזנר עצמו טוען, כי פרישתו נובעת מהחלטת הנהלת "רבולון" לפצל את החברה בארץ לשתיים: האחת תעסוק

בייצור והאחרת בשיווק. הציעו לו לבי"חור בין השניים. אך לא איפשרו לו לנהל את שתיהן גס-יחד ולכן הוא הולך.

הקונויסר נוסר דין וחשבון

הקומויסר שמינה בית-המישפט בשווייץ ל"בנק הבינלאומי לאשראי" של טיבור רוזנבאום מסר לבית-המישפט סיכומים ראשונים. אם כי בית-המישפט ממתין ולא נוקט בצעדים כלשהם, נראה כי לא יהיה מנוס מהגשת כתבי-אישום נגד רוזנבאום, על החומר שמסר הקומויסר. הקומויסר גבה עדויות ממפקידים שונים, שטענו כי שוכנעו להפקיד כספים בחברות הוואדוציות של רוזנבאום, בנימוק כי זה בטוח כמו הבנק אבל הרבה יותר טוב, כי אין צורך לשלם מס-הכנסה על ההכנסות. לפי העדויות עסק גם רוזנבאום עצמו בשיכנוע מפקידים לעשות כך. הדבר מהווה הפרה המורה של החוקים בשווייץ. אם ינסה רוזנבאום לצאת מן החוץ ויצהיר כי הבנק ערב לעיסקי החברות הוואדוציות, הוא יפיל עצמו, כיוון שלא מסר כל השנים פרטים על החברות הללו למפקח-על-הבנקים. השווייצים החליטו להמתין עד סוף אפריל, שמא יתפתו ממשלת ישראל והבנק הגרמני המחוזי של הסן להכניס כסף להצללת הבנק של רוזנבאום.

"יונייטד ארטיסטס" להפקה ישראלית

מי שחושב כי איל-הסרטים יצחק ("אזי") שני התכוון ברצינות כאשר אמר כי ג'ורג' עובדיה הוא תעשיית-הסרטים הישראלית, ועורר בכך שערורייה רבתי בחקרנת-הבכורה של הסרט "יום הדין" - טועה טעות מרה. שני חזר וזה-עתה ממסע-עסקים באר"צות-הבריית, הביא בכיסוי חוזה להפקה גדולה נוספת של "יונייטד ארטיסטס" בישראל. בסרט יושקעו 2.2 מיליון דולר, ויהיה זה מערבון על ביל היקוק

נסיך-האקדחנים ואחובתו. הכוכבים יהיו צ'רלסטון הסטון, וגולדי הון. התחלת ההפקה - בספטמבר. שני סיים עכשיו גם אירגון הפקת הסרט "החיסול", בו משקיעים 1.6 מיליון דולר, מזה חצי מיליון דולר שני עצמו, והיתר של חברת "וורנר". הה"פקה המקומית תיעשה על-ידי חברת "ישראלים". הסרט הוא בהפקה משו"תפת עם בריטניה, ויגיעו ארצה 70 טכנאים בריטיים לעזור בהפקה.

רכטר מסיל האחריות על הגזבר שנפטר

מנכ"ל "סולל-בונה" צבי רכטר, הודיע למישטרה כי הוא דיווח כחוק על הוצאת השטרות הנוספים בסך מיליון לירות שנתן כשטרות-ביטחון לטיבור רוזנבאום. המישטרה טוענת כי רכטר לא רשם את השטרות הנוספים הללו בספרי החברה ולכן עבר עבירה. רכטר השיב למישטרה כי הודיע על הוצאת שטרות אלו למי שהיה גזבר החברה, נתן כהן. נתן כהן נפטר, ולכן אין המישטרה יכולה לאמת את טענת רכטר או להכחישה. החשדות העיקריים נגד רכטר הם לפי תקנות הגנה כספים, על שלא דיווח על שטרות הביטחון הללו. המישטרה טוענת כי הוצאת השטרות יצרה חבות-ישירה של החברה ואילו רכטר טוען כי יצר בהם חבות-נגררת. היינו, כי הוצאת השטר כשלעצמה לא גרמה לחברה כל חבות נוספת, שכן מימוש השטר היה מותנה באי מימוש שטרות קודמים שנתן כחוק, בסך 4 מיליון לירות. המישטרה משיבה כי חלק משטרות המיליון מומש, ולכן הוצאתם היתה יצירת חבות-ישירה של החברה, עליה לא קיבל אישור מן האוצר. טענה נוספת של המישטרה היא בעניין מכתבי הערבות הפיקטיביים שנתן רכטר לטיבור רוזנבאום. רכטר טוען כי כיוון שהוציא מכתב ערבות וקיבל מייד רוזנבאום מכתב נגדי המבטל את המכתב שהוציא, הרי שלמעשה לא עשה כל פעולה כספית. המישטרה טוענת כי לא רק הוצאת הערבות של רכטר היא יצירת חבות של החברה, אלא גם קבלת ביטול הערבות היא פעולה כספית של ביטול חבות ועל רכטר היה לקבל אישור מן האוצר על שתי הפעולות. מזכיר החברה לשעבר שמואל ארנר העיד לטובת הגירסה של רכטר בבואו ארצה לפני שבועיים. המישטרה האשימה את רכטר ביוון פרטוקולים, על שחיה מצרף לפרטוקולים של הנהלת החברה ספרים, ובהם החלטות שהחליט לבדו בעניין הלוואות החברה, והציגן בספרי החברה כאילו אושרו על-ידי הנהלת החברה כולה. רכטר טען, וארנר אישר זאת, כי בשעתו נתנה חברת-העובדים למנכ"ל, "סולל-בונה" סמכויות הכרעה מיוחדות לא תלויות בהנהלה. היה זה עת חששה חברת העובדים מרוב של רפ"י בחברה, בתקופת הלל כהן המנכ"ל הקודם. כעת, טוענים רכטר וארנר, הם פועלים מכוח סמכות זו. אשר להצגת החלטות רכטר כהחלטות הנהלה כולה, הדבר נעשה, שכן הבנקים דורשים אישור הנהלה. ארנר היה מוכן להודות כי ייתכן ויש בזה טעות בשיקול.

30 מיליון דולר רווח

מאזן "החברה הימית לחובלת פרי", שיתפרסם בימים הקרובים, יראה על רווח נקי לאחר מס של 30 מיליון דולר, רובו ממכירת או"ניות. כיוון שלחברה הימית יש 5 מיליון מניות, הרי ה"רווח המנייה הוא בשיעור של 6 דו"ל, כמעט כמחיר המנייה בבורסה האמריקנית כיום. החברה הימית השייכת בעיקר ל"יעקב מרידור" ומילכה ברנר, אינה מחולקת כל דיבי"נד, מאז היווסדה. עיקר עיסקי החב"רה כיום הם בחובלות של אוניות-קיי"ור וכן בבניית ומכירת מיכליות תוך ניצול הגיאיות והשפל במחירי המיכליות.

מרידור